

besørge Budsendelsen, er det klart, at det angaar andre Tilfælde. Sammenhængen er ganske simpelt følgende: Tidligere, da der ikke fandt Udsendelse af Breve ved Postvæsenet Sted paa Landet, maatte Retsbetjentene selvfølgelig sørge for, at de Breve, der vedrørte Landjurisdiktionen, kom frem til den Vedkommende. Dette skete ved Budsendelse, og efter de ældre Regler i Forordningen af 11te November 1791 om Sognefogderne var det disse, der besørgede Budsendelsen, og som Bud benyttede man Husmænd, hvem Forpligtelsen til at frembære Breve paahvilede som et borgerligt Ombud. Senere hen, efterhaanden som Postbesørgelsen ude paa Landet er bleven mere udviklet, er der selvfølgelig blevet mindre Anvendelse for saadan Budsendelse, og det er i og for sig temmelig urimeligt, om man skulde benytte ekstraordinære Bud i saadanne Tilfælde, hvor man har og kan anvende Postforsendelse, da Embedsmændene faae deres Udgifter i saa Henseende godtgjorte i deres Kontorhold og navnlig nu efter det nye Princip, som er opstillet ved det sidste Forslag til Kontorholds-godtgjørelse, ville faae denne Udgift godtgjort efter Regning. Det er derfor ganske naturligt, at man paahyder, at denne Fremsendelse saavidt muligt skal ske ved Postvæsenet. Der bliver imidlertid Tilfælde tilbage, hvor saadan en Budsendelse ikke kan undgaaes, og man har ment at burde benytte Veiligheden til for de faae Tilfælde, der kunde være Tale om, at ophæve det borgerlige onus for Husmændene paa Landet. Lovforslaget bestemmer derfor først, at Bestemmelsen i Forordningen af 11te November 1791 om Husmændenes Forpligtelse til at ombære Breve skal være ophævet, og paalægger dernæst Embedsmændene som Hovedregel, at de, naar det kan ske uden Skade for Tjenestens Løb, skulle benytte Postforsendelse. Endvidere paalægges det Postvæsenet, hvor der ikke maatte være en almindelig Brevombæring, og det haster med Brevet, at sørge for, at det bliver fremjendt ved særligt Bud. Der bliver jo imidlertid selvfølgelig Tilfælde tilbage, hvor dette ikke viser sig tilstrækkeligt. Der kan saaledes være en eller anden kriminel Sag, med Henhyn til hvilken det haster at faae sendt Bud ud, eller der kan være Tale om en eller anden Politiforanstaltning, som hurtig skal træffes, og i saadanne Tilfælde er det Retsbetjenten, som skal sørge for Budsendelsen, saaledes at ogsaa Udgiften hertil afholdes af vedkommende Kasse. Forholdet er altsaa mellem disse to Sætninger det, at den første Sætning foruden at ophæve Bestemmelsen i Forordningen af 1791 og fastflaa det som almindelig Regel, at Embedsmænd-

dene skulle benytte Postforsendelse, tillige fastsætter som Hovedregel, at Postvæsenet, naar Budsendelse undtagelsesvis behøves, fordi der ikke er nogen almindelig Brevombæring, og Besørgelsen haster, skal sørge for Budsendelsen. I de Tilfælde derimod, som maatte blive tilbage, er det Retsbetjenten, der har at sørge for Budsendelsen. Det er dette, der er Forholdet mellem de to Sætninger, og som det har forekommet mig nødvendigt maatte antydes ved en Rettelse, altsaa ved at der indstyes et Par Ord i den sidste Sætning, som vise, at den har de Tilfælde for sig, som blive tilbage, hvor Hovedreglen ikke kan komme til Anvendelse. Jeg skal med denne Redegjørelse for det af mig stillede Endringsforslag anbefale det til Vedtagelse.

Justitsministeren (Mellermann): Det stillede Endringsforslag indeholder, indrømmer jeg, en Tydeliggjørelse, en Fjernelse af Tvivl, som maaske ellers kunde opstaa, idetmindste naar man ikke ved at læse Loven har de Forhandlinger, der ere gaaede forud for den, for sig. Det er i hvert Fald sikkert, at det er en ren Redaktionsændring, som ikke i mindste Maade influerer paa Lovens Indhold, og hvis Vedtagelse derfor ikke kan fremkalde nogensomhelst Tvivl hos dem, der ibrigt ere stemte for Loven. Jeg finder saaledes ikke Noget at erindre mod Vedtagelsen af det nævnte Endringsforslag.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Endringsforslag af Rump:

I Linie 6 indstyes foran „Forsendelse“ Ordene „i andre Tilfælde“.
vedtoges enstemmig med 40 Stemmer.

Det saaledes ændrede Lovforslags Indhold samt Sagens Overgang til tredje Behandling
vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Kl. 1½. Det lille Lovforslag, vi lige nu forlod, vil jeg sætte paa Dagsordenen imorgen til 3die Behandling, da det jo er nødvendigt, hvor ubetydelig Endringen i Lovforslaget end er, at det vender tilbage til det andet Thing. Det vil derfor tilligemed et